

[Jytte Andersen]

uden at bryde flertallet for betalt frihed til uddannelse, som tilfældet var ved vedtagelsen af 10-punkts programmet.

Jeg mener heller ikke, det er nogen tilfældighed, at vi umiddelbart efter vedtagelsen af 10-punkts programmet så, at man opererede med tanker om at indgå forlig med regeringen, som skulle have sikret uddannelsesstilbud for de langtidsledige. Det var ikke helt tilfældigt.

Jeg går heller ikke ud fra, at det var tilfældigt, at hr. Ole Vig Jensen i forbindelse med ændringerne i jobtilbudsforliget udtalte med meget stor fylde i Radioavisen, at her var så resultatet af 1980ernes uddannelsesreform. Der er vist ikke nogen radikale, der kan gå op og sige i dag, at ændringerne i jobtilbudsforliget er 1980ernes uddannelsesreform. Det har vi i hvert fald ikke hørt de sidste par måneder.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Nu er det jo ikke en ukendt situation, at man fra socialdemokratisk side ikke synes, at hvad andre gør, faktisk er rosværdigt, så derfor undrer det mig ikke så meget, at vi her får nogle mindre pæne ord med på vejen.

Det, som jeg synes er interessant, er den indsats, som Socialdemokratiet på det seneste har ydet for at få sine tanker om betalt frihed til uddannelse realiseret. Den er, så vidt jeg kan se, lig nul. F.eks. kan jeg ikke se et eneste forslag på finansloven, som trækker i den retning. Derfor synes jeg, man skulle lade være med at klandre andre for, hvad de faktisk får gennemført og realiseret.

Om uddannelsesstilbudsordningen er en succes eller ikke en succes, skal vi nok få undersøgt her til foråret. Under alle omstændigheder er det udtryk for reformtanker og et ønske om at få de svagest uddannede med ind i uddannelsesmaskineriet og med ind i et forsøg på at få dem tilbage på arbejdsmarkedet. Det er det, der hele tiden har været tanken. Det er fortsat tanken, og er der nogle ting, som ikke har været på plads, får vi dem på plads til foråret.

Formanden:

Nu skal vi ikke under denne sags behandling have hele det uddannelsespolitiske spektrum ind.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg tror faktisk ikke, at hr. Estrup kan være i tvivl om, at mange af de langtidsledige kvinder allerede i dag oplever, at jobtilbudsforliget er en katastrofe. Jeg tror ærlig talt ikke, at de, der står foran at skulle ned på 70-pct. satsen, synes, det er nye tanker i forhold til at få kvalifikationerne bragt så meget i orden, så de kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Så vil jeg godt minde hr. Estrup om, at Socialdemokratiet har fremsat forslag om betalt frihed til uddannelse i dette Folketing to gange, hvor vi har set den selv samme politiske sammensætning, som vi har i dag. Vi har faktisk den opfattelse, at når man to gange har fået en tommelfinger, der vender nedad, både fra Det Radikale Venstre og fra regeringen, så er det vel en overvejelse værd, hvor mange gange man skal fremsætte forslaget igen. Det indebærer ikke, at vi ikke fortsat vil arbejde for betalt frihed til uddannelse, men vi skal altså have nogle flere mandater til at gøre det.

Bollmann (CD):

Selvfølgelig ser vi også i CD med stor sympati på bedre muligheder for uddannelse og videreuddannelse. Jeg vil da også gøre opmærksom på, at vi også stemte for det radikale 10-punkts program.

Men det forslag, der ligger her, tror vi altså ikke ret meget på. Vi synes ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, og det er i hvert fald helt urealistisk, når man ser på, hvilke omkostningsproblemer det vil give for erhvervslivet.

Vi mener i øvrigt i lighed med ministeren, at parterne på arbejdsmarkedet er bedre til at klare disse ting, end vi er her i Folketinget.

Det er også rigtigt, som der er peget på, at der nu er nye muligheder for parterne på arbejdsmarkedet, nemlig med loven om opsparing til uddannelse. Der er i hvert fald en ny vej, man kan gå.

Jeg skal blot gentage, at vi ikke kan støtte dette forslag.

Kofod-Svendsen (KRF):

Efter-/videreuddannelse er overordentlig vigtigt, og regeringen har taget flere initiativer på dette felt. De er blevet nævnt. Også